

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Попово, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОПОВО, VI СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Хрисимир М. Проинов

при участието на секретаря Димитринка Г. Лефтерова като разгледа докладваното от Хрисимир М. Проинов Административно наказателно дело № 20223520200044 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЕВГ. ИВ. ИВ. с ЕГН: ***** от гр. П., ж.к. „№ , вх. „“, ет. 2, ап.4 ПРОТИВ: Наказателно постановление №22-0321-000039/ 11.02.2022 г. на Началника на РУ-Попово, с което на жалбоподателя, на осн. чл.179 ал.2 вр. чл. 179, ал. 1 т.5 пр. 4 от ЗДвП му е наложено наказание глоба в размер на 200 лв. на осн. чл. 175 ал. 1 т.5 от ЗДвП глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за един месец и на осн. чл. 175, ал. 1, т.5 от ЗДвП глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за един месец.

Недоволен от наказателното постановление останал жалбоподателят, като в законоустановения 7-дневен срок е депозирал жалба срещу него. Моли съдът да го отмени като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява. За него се явява адв. Х. – ТАК, която пледира за цялостна отмяна на НП.

Наказващият орган, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Районна прокуратура – Търговище, ТО - Попово, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът намира, че жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА,

предвид следните съображения:

Административнонаказателната отговорност на нарушителя е ангажирана за това, че на 20.01.2022г., в 17.35 часа в гр.Попово срещу заведение „Е.“ движещ се в посока към ул. „Р.Д.“, управлявайки лек автомобил „Ш.К. с ДКН: , отнемайки предимство на Ян. Д. Н. от гр.П. пресичаща пешеходната пътека, я удря в дясна странична част, като от удара пешеходецът е съборен на земята, без видими наранявания, но със сини в областта на лявото коляно. Водачът е напуснал мястото на ПТП без да уведоми и изчака контролните органи от МВР.

Въз основа на АУАН е издадено атакуваното НП.

В хода на съдебното следствие пред настоящата инстанция като свидетели бяха разпитани С. П. Р., А. Я. Д., К. Д. К., Ян. Д. Н. и И.Е.И..

От показанията на актосъставителя С.Р. се установява, че на процесната дата, свидетелят, заедно със св. Д. били на смяна в РУ- Попово. В края на смяната в полицейското управление се явили св. Н., заедно с момче и заявила, че била блъсната на пешеходната пътека срещу ресторант „Евита“. Пострадалата и момчето били записали номера на автомобила. Водачът бил напуснал местопроизшествието. Била направена справка, от която се установило на кого се води автомобила по регистрационен номер, след което собственикът му бил уведомен да се яви в РУ- Попово за обяснение по случая. По-късно водачът се явил в полицията и паркирал автомобила си в близост до РУ. На въпроса защо не е останал на мястото на произшествието водачът отговорил, че нямало къде да спре. След това бил направен оглед на автомобила, при който се установило, че предното панорамно стъкло е счупено. Св. Р., заедно със свидетеля К. отишли на мястото на инцидента за да бъде изяснена ситуацията.

Разпитана пред съда св. Д. заявява, че е свидетел при съставянето на акта и е запозната със случая. От показанията на посочения свидетел се установява, че пострадалата отишла в полицията за да подаде жалба, като е казала, че след като е била блъсната от автомобил, паднала и докато се изправи, автомобилът потеглил. Никой обаче не споменал за счупеното стъкло.

От показанията на св. К., който е пряк очевидец на инцидента се установява, че на 20.01.2022г., около 17. 35 ч., близо до магазин „Ванеса“ в гр. П. кола, е видял как лек автомобил е ударил св. Н.. В следствие на удара, момичето се качило почти на капака на автомобила и после се свлякло на земята. Автомобилът спрял, а св. Н. се изправила. Свидателят отишъл до автомобила и в този момент шофьорът потеглил. Свидателят предложил да помогне на Н., но тя казала каза, че всичко е наред и че ще се оправи. Тъй като свидетелят бил записал номера на автомобила, го дал на пострадалата.

От показанията на св. Яница Н. се установява, че на процесната дата свидетелката решила да отиде до „Еконт“ за да изпрати пратка. Преди пресичане на пешеходната пътека, свидетелката се огледала и видяла, че идва кола, но след като преценила, че автомобилът е далече решила да пресече.

При пресичане на пешеходната пътека, след като стигнала до средата на пътното платно, свидетелката била блъсната от жалбоподателя, който вместо да намали скоростта я връхлетял. В следствие на удара св. Н. паднала на земята. След първоначалния шок се изправила и в този момент на помощ □ се притекъл св. К., който казал, че е успял да си запише на телефона номера на колата, който в последствие □ дал. Непосредствено след инцидента свидетелката се обадила на баща си и заедно отишли в РУ – Попово, където подали жалба. По-късно в полицейското управление се появил жалбоподателят. Същият, освен че не се извинил на пострадалата, демонстрирал пренебрежително отношение към нея и не проявявал никаква критичност към деянието си, като при телефонен разговор със сина си казал „бутнах едно момиче, но нищо не е станало“.

След инцидента свидетелката посетила „Бърза помощ“ в гр. Търговище, с цел извършване на преглед и освидетелстване от съдебен лекар.

Свидетелските показания изцяло кореспондират с описаното в АУАН, относно установените нарушения. Съдът кредитира показанията на свидетелите доколкото те са еднопосочни, непротиворечиви и се подкрепят от писмените доказателства по делото.

По делото като свидетел бе разпитан и И.И. – син на жалбоподателя, но той не е бил пряк очевидец на инцидента и неговите показания съдържат единствено преразказ на това, което жалбоподателя е споделил с него по повод случилото се. В този смисъл показанията на този свидетел нямат доказателствена стойност и не следва да бъдат обсъждани.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Настоящият състав намира, че при съставянето на АУАН и НП не са на лице съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяната на атакуваното НП. Според съда в АУАН са посочени всички изискващи се реквизити съгласно чл. 42 от ЗАНН по отношение на АУАН. АУАН е съставен при спазване на изискванията на чл. 40 от ЗАНН. Освен това, точно и ясно са описани нарушенията и обстоятелствата при които са извършени, както и датата и мястото на нарушенията. В НП е възприета същата фактическа обстановка и същите нарушения. АУАН и НП са издадени от компетентен орган в сроковете по ЗАНН. От горното се налага извода, че при издаването на НП са налице всички изискващи се реквизити по чл. 57 от ЗАНН и липсват съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяната на НП на това основание.

Както в АУАН, така в НП като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ЗДвП, вместо ал. 1, но това несъответствие съдът намира за техническа грешка, което не е основание за отмяна на НП в тази му част, доколкото ясно е посочено, че административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за това че „не се движи със скорост, позволяваща му да спре, за да пропусне преминаващи пешеходци по пешеходна пътека“, а не за нарушение по ал. 2 - “При заобикаляне на спряло пред пешеходна пътека пътнo превозно средство водачът на нерелсовото пътнo превозно средство е длъжен да се движи с такава скорост, която да му позволи да спре, за да пропусне преминаващите по пешеходната пътека пешеходци“.

От материалноправна страна, обстоятелствата, изложени в акта и наказателното постановление, проверени от съда с допустими по закон доказателствени средства, се установяват по недвусмислен и категоричен начин, като не са налице пропуски в дейността

на контролните органи или доказателства, събрани в насока, която да доведе до оборване на формалната доказателствена сила на съставения акт за установяване на административно нарушение.

Според настоящият състав нарушенията по чл. 119, ал. 1, чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ и б. „б“ от ЗДвП са безспорно извършени и доказани по делото от свидетелските показания и другите писмени доказателства по делото.

Годно доказателство в тази насока е и съставеният АУАН съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, доколкото от доказателствата по делото не се установи противното и актът е редовно съставен.

С оглед изложеното, съдът приема за безспорно доказано, че жалбоподателят е извършил нарушенията, за което му е ангажирана административнонаказателна отговорност.

Дори да се приеме, че водачът е бил заслепен от насрещно движещ се автомобил, както е посоченото във Възражението, подадено пред АНО, това обстоятелство не го оневинява, тъй като съгласно чл. 77 от ЗДвП, при заслепяване водачът е длъжен да намали скоростта и при необходимост да спре.

Съгласно чл. 179, ал. 2, от ЗДвП, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

Съгласно чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие.

По отношение на нарушението по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП, правилно АНО е наложил наказание от 200.00 лв., което е във фиксиран от законодателя размер.

Относно наказанията по чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП:

Видно от приложената по делото справка за нарушител/ водач, се установява, че жалбоподателят през 2008г., 2016г. и 2018г. е санкциониран за нарушения по ЗДвП. Въпреки това, административнонаказващият орган правилно е определил и наложил наказанията глоба и с лишаване от право да управлява моторно превозно средство в минимален размер, тъй като от 2018г. до извършване на процесните нарушения, жалбоподателят не е наказван по ЗДвП, което го охарактеризира като принципно дисциплиниран водач.

Съдът, счита, че извършените нарушения не покривт признаците на „маловажен случай“ - по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не се отличава с по - ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обичайните нарушения от този вид. Същевременно, по делото няма събрани многобройни смекчаващи обстоятелства или изключителни, които да налагат извода, че се касае за „маловажен случай“ на нарушение по смисъла на чл. 93 т. 9 от НК, който да обоснове приложението на чл. 28 от ЗАНН. Даже напротив, липсата на критичност към извършените деяния и омаловажаване на случилото се, представляват отегчаващи вината обстоятелства, които определят деянието и дееца като такива с по-висока степен на обществена опасност.

По изложените съображения, съдът намира, че административнонаказващият орган правилно е приложил материалния закон, след като е приел, че извършените от

жалбоподателя нарушения не съставляват „маловажен случай“ - по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, с оглед степента на засягане на обществени отношения.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че обжалваното НП следва да се потвърди като ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №22-0321-000039/ 11.02.2022 г. на Началника на РУ-Попово, с което ЕВГ. ИВ. ИВ. с ЕГН: ***** от гр. П., ж.к. „Р.“ № , вх. „“, ет. , ап., на осн. чл.179 ал.2 вр. чл. 179, ал. 1 т.5 пр. 4 от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 200 лв., на осн. чл. 175 ал. 1 т.5 от ЗДвП глоба в размер на 50.00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за един месец и на осн. чл. 175, ал. 1, т.5 от ЗДвП глоба в размер на 50.00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за един месец.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред Административен съд – Търговище в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Попово: _____